

Motion till riksdagen 2005/06:Ub411

av **Annelie Enochson (kd)**

Undervisningsplikt i stället för skolplikt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att införa undervisningsplikt i stället för skolplikt i den svenska skolan.

Motivering

I jämförelse med alla länder inom OSCD är svenska skolor de mest stökiga och okontrollerade. Det är en svidande kritik efter alla år av socialdemokratiskt styre där man sagt sig ha skolan som en viktig politiskt prioritet.

Det är många som slutar grundskolan utan möjlighet att gå vidare till gymnasiet eftersom de inte fått godkända betyg. De flesta har gått ut gymnasiet utan fullständiga betyg eller inte ens börjat gymnasiet eftersom betygen från grundskolan inte var tillräckliga. Många har "harvat" på det individuella programmet på gymnasiet under ett eller några år utan att komma vidare.

Idag går 25 procent av alla elever ut grundskolan utan godkänt betyg i samtliga ämnen och 20 procent slutar gymnasiet utan fullständiga betyg. Socialdemokraterna har skapat en skola där alla elever ska passa in i samma form. Där alla elever skall klara samma mål, på samma tid och på samma sätt. Eleverna slussas vidare genom skolan oavsett om de nått de förväntade kunskapsmålen. Detta är förödande för hela generationer!

Eftersom man i Sverige har skolplikt innebär det att alla måste gå i skolan och vara där vare sig man är motiverad eller inte. Detta medför i sin tur att omotiverade elever förstör för dem som vill vara i skolan för att lära sig. Skolan har blivit allt mer av en tillsyn och uppsamlingsplats där lärarna får öva tillsyn och uppfostra. Istället skall skolan vara en pedagogisk verkstad där lärarna får använda sina pedagogiska kunskaper för att lära ut och förkovra eleverna i kunskaper.

Fel! Okänt namn på

I Danmark har man ingen skolplikt utan bara undervisningsplikt. Detta för med sig att om en elev är stökig och stör lektionerna så är det föräldrarnas ansvar att se till att barnet slutar med detta. En lärare i Danmark kan köra ut eleven och uppmana föräldrarna att uppfostra sitt barn så att det inte stör de övriga eleverna. Antingen får föräldern undervisa sitt barn själv eller sitta med på lektionen med sitt barn för att se till att barnet inte stör. Det fåtal elever som inte har föräldrar som bryr sig får omhändertas på ett annat sätt och sätts i speciella klasser där personal på alla sätt får arbeta med att öka motivationen hos eleven att gå i skolan på ett icke-störande sätt.

Den danska undervisningsplikten gäller för barn mellan 7 och 16 års ålder. Det innebär en större frihet för kooperativa och privata alternativ inom utbildningen, till exempel underlättas föräldrars möjlighet att undervisa sina barn i hemmet. Detta sker dock under förutsättning att undervisningen ges samma förkunskap som den allmänna grundskolan (folkeskolen) ger. För att garantera att inga barn "trillar mellan stolarna" är det danska skolsystemet ett decentraliserat system samtidigt som kontrollen är relativt omfattande. Den danska riksdagen utformar läroplanen, undervisningsministeriet drar upp riktlinjerna för målen i varje ämne, men det är de lokala myndigheterna och de enskilda skolorna som avgör hur man skall uppnå målen.

Kommunikationen mellan skola och lärare är omfattande. Varje skola har en styrelse bestående av 5–7 föräldrar valda ur och av föräldrakretsen på skolan, 2 lärare, 2 elever samt huvudläraren. Man strävar efter ett nära samarbete med hemmet. I klasserna 1–7 har man regelbundna samtal, elev–lärare–föräldrar, om hur det går för eleven. Från klass 8 skickar skolan en skriftlig rapport, 2 gånger per år, till föräldrarna om elevens prestationer.

Det är av största vikt att krafttag nu tas inom skolan för att den inte alldeles skall spåra ut. Det är också viktigt att föräldrarna återtar sin roll som uppfostrare av och vägledare för sina barn. Vi måste få en skola som återigen bär namnet en "Skola för att lära" och genom detta också höjer lärarnas anseende som pedagoger. Våra barn är värda en bättre skola än den som erbjuds i dagens Sverige.

Stockholm den 28 september 2005

Annelie Enochson (kd)